

SILVIA'S LANGE RIT NAAR DE TEMPEL

Lucy Stevenson Ewell

Kerkijdschriften

(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Spanje is een Spaanstalig West-Europees land.

Er staat nu een tempel in Madrid, de hoofdstad van Spanje.

In Spanje worden meer olijven geteeld dan in enig ander land ter wereld.

Silvia huppelde het jeugdwerk binnen en ging stilletjes zitten. Ze voelde zich altijd goed in het jeugdwerk.

Zuster Rioja liet een plaat van de tempel zien. 'In de tempel kunnen we aan onze familie worden verzegeld', zei ze. 'Dat betekent dat we altijd bij hen kunnen zijn als we Gods geboden onderhouden.'

Silvia stak haar hand op. 'Ik ga over een paar dagen naar de tempel om aan mijn familie verzegeld te worden!' zei ze. 'Ik kan bijna niet wachten.'

Zuster Rioja glimlachte. 'Dat wordt een lange rit! Maar ik weet dat het de moeite waard zal zijn.'

Er was geen tempel in Spanje, waar Silvia woonde. Dus moesten ze helemaal naar de tempel in Zwitserland rijden. Dat was een rit van twee dagen!

Op dinsdagochtend werd Silvia vroeg wakker. Ze hielp haar ouders om de auto in te laden. Het was tijd om naar de tempel te rijden.

Silvia probeerde in de auto geen ruzie met haar zus en broertje te maken. Ze deden spelletjes en zongen liedjes. Papa speelde tijdens de rit klassieke Spaanse muziek af. Toen ze moe werd, staarde Silvia uit het raam. Ze tuurde naar de groene heuvels tot ze in slaap viel.

De eerste dag ging voorbij. Er leek geen einde aan de rit te komen. Maar Silvia herinnerde zich wat zuster Rioja had gezegd. *Het zal de moeite waard zijn*, dacht ze.

Na nog een dag rijden zag Silvia eindelijk de witte tempelspits. 'Daar!' Ze wees uit het raam. 'Daar is de tempel!'

Silvia's broertje klapte in zijn handen. Mama pinkte een traan van blijdschap weg.

'We zijn er', zei papa.

In de tempel trokken Silvia en haar familie witte kleren aan. Een aardige tempelwerkster hield Silvia en haar broertje en zus gezelschap. Toen bracht ze hen naar de verzegelkamer.

Silvia was zes jaar toen haar ouders zich lieten dopen.

Ze hielp in het jeugdwerk door de andere kinderen te begroeten als die binnenkwamen.

Silvia is nu aan haar man en drie kinderen verzegeld.

Silvia wist dat de reis de moeite waard zou zijn.

Er hing een schitterende kroonluchter. Mama en papa zaten geknield aan een altaar dat met een kanten doek bedekt was. Ze glimlachten.

Silvia, haar broertje en haar zus knielden naast mama en papa. Silvia keek in de grote spiegels aan de muur. De weerspiegeling ging eindeloos door. Ze kreeg een warm gevoel vanbinnen. Nu kon haar familie voor altijd aan elkaar verzegeld worden.

Toen het tijd was om naar huis te gaan, kropen Silvia en haar familie weer in de auto. Zij waren enkele van de eerste kerkleden uit Spanje die naar de tempel gingen; ze waren pioniers!

Toen ze wegreden, keek Silvia nog een laatste keer uit het raam. De tempel straalde in het zonlicht. Ze kon niet wachten om op een dag weer naar de tempel te gaan. ●